

deling mellem kreditorerne. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den usædvanlige indbetaling udgør hele det beløb, der er indbetalt på pensionsordningen.

Skyldneren skal dog i alle tilfælde kun tilbyde kreditorerne det beløb, der resterer efter fradrag af afgifter i henhold til pensionsbeskatningslovens regler. Dette gælder også i de tilfælde, hvor skyldneren på anden måde end ved ophævelse af pensionsordningen fremskaffer et beløb som compensation for de uforholdsmæssige indbetalinger.

Det foreslås endvidere, at skifteretten i særlige tilfælde skal kunne bestemme, at en del af skyldnerens pensionsopsparing skal indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering efter konkurslovens § 213, uanset at betalingerne ikke er foretaget på en sådan måde, at et beløb skal indgå i gældssaneringssagen efter stk. 1, jf. *stk. 2*. Dette vil kunne forekomme, hvis skyldneren har foretaget store indbetalinger på en pensionsordning på et tidspunkt, hvor den pågældende havde så store indtægter, at indbetalingerne ikke fremstod som uforholdsmæssigt store.

Bestemmelsens anvendelsesområde er navnlig møntet på den skyldner, der samlet set vil have usædvanligt gode økonomiske forhold efter udbetaling af pensionen, og hvor en sanering af den pågældendes gæld uden inddragelse af en del af pensionsordningen derfor efter en konkret vurdering af den enkelte sag vil kunne virke mindre rimelig. Det er skyldnerens samlede økonomiske forhold efter en pensionering, der herved skal tages i betragtning.

I *stk. 3* foreslås det, at det beløb, som er opgjort efter *stk. 1* og *2*, ikke kan overstige pensionsordningens værdi, dvs. tilbagekøbsværdien med fradrag af pensionsbeskatningen. Kan tilbagekøbsværdien af skyldnerens pensionsordning ikke dække det beløb, der burde indgå i gældssaneringssagen, vil der således ikke kunne rejses yderligere krav mod skyldneren i anledning af de foretagne indbetalinger.

I *stk. 4* foreslås det, at det ikke skal være muligt for de pengeinstitutter og forsikringsselskaber, hvor skyldneren har sine pensionsordninger, at modregne i beløb, der kommer til udbetaling fra pensionsordninger, der ophæves efter fristdagen som et led i skyldnerens gældssanering. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med, hvad der følger af Pengeinstitutankenævnets praksis på området.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.

Til nr. 15 (§ 226, stk. 2)

Bestemmelsen er en følge af de foreslåede bestemmelser i §§ 208-208 b (lovforslagets § 1, nr. 5) om præklusivt proklama.

Til nr. 16-17 (§ 228, stk. 1)

Efter konkurslovens § 228, stk. 1, kan skifteretten på skyldnerens begæring ændre en gældssaneringskendelses bestemmelse om henstand og afdrag, hvis skyldneren har fået forværrede økonomiske forhold. Bestemmelsen giver derimod ikke skifteretten mulighed for at ændre den procent, hvortil fordringerne ved kendelsen er blevet nedsat.

Det foreslås, at skifteretten efter begæring også skal kunne genoptage en sag om gældssanering med henblik på at ændre den procent, hvortil fordringerne nedsættes. Procenten vil efter omstændighederne kunne nedsættes således, at den resterende del af gælden helt bortfalder. Gældssaneringskendelsen kan derimod ikke ændres, således at skyldneren skal betale en større procentdel af fordringerne.

Det forudsættes, at en ændring af nedsættelsesprocenten alene sker i de situationer, hvor en rimelig forlængelse af afdragsperioden ikke kan afbøde konsekvenserne af de ændrede forhold i skyldnerens økonomiske situation.

Har skyldneren pådraget sig væsentlig ny gæld efter kendelsen om gældssanering, bør det for at ligestille såvel gamle som nye fordringshavere i stedet for en ændring af nedsættelsesprocenten overvejes, om der er grundlag for at meddele skyldneren gældssanering på ny. I modsat fald vil de fordringshavere, hvis gæld er stiftet efter afsigelsen af kendelsen om gældssanering, kunne få fuld dækning for deres fordringer og dermed blive væsentligt bedre stillet end de fordringshavere, som måtte tåle en yderligere nedsættelse af deres fordringer.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.9.2.

Til nr. 18 (§ 230)

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for den retstilstand, som fremgår af Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2002, side 2275, hvorefter opgørelsen af fordringer, der var omfattet af en tidligere kendelse om gældssanering, skulle ske efter princippet i konkurslovens § 230. Det præciseres i overensstemmelse hermed, at § 230 også finder anvendelse i de tilfælde, hvor skyldneren efter at være meddelt gældssanering på ny underkastes insolvensbehandling i form af konkurs, tvangsakkord eller gældssanering.